

GRUNDEJERFORENINGEN TÅRNBORG

Ved formanden Poul Otto Seidel, Rødhøjvej 30, Svenstrup, 4220 KORSØR
Telefon 58 38 08 40 – Mobil 30 54 90 59 – E-mail: poseidel@dbmail.dk

Stiftet den 10. juni 1969 - Dit lokale talerør og Lokalråd

Svenstrup torsdag den 20. september 2012

REFERAT AF MØDE INDBUDT AF SLAGELSE KOMMUNE

TID OG STED: mandag den 10. september 2012 kl. 13.00-14.00 på Slagelse Rådhus, Rådhuspladsen 11, mødelokale 224 2. sal, 4200 Slagelse

DAGSORDEN:

1. Præsentation.

2. Orientering om beboerrepræsentanternes synspunkter og ønsker.

Denne orientering har vi allerede tidligere givet til kommunen og byrådet, ved grundejerforeningens og 40 beboeres skriftlige henvendelse omkring den skriftlige garanti for, at der ikke anbringes kriminelle udviklingshæmmede med dom for personfarlig kriminalitet.

Vi har også samtidig fremsendt en redegørelse omkring domsanbragte. Redegørelsen danner grundlag for vore ønsker.

Vi har faktisk ikke yderligere at tilføje til ovenstående. Servicedirektør Lars Hansen kan i ro og mag læse disse dokumenter og derved få det bedste indblik i vores synspunkter og ønske(r)

3. Orientering om kommunens synspunkter.

Vi føler os godt orienterede og (misinformerede om sagens kerne) omkring kommunens synspunkter, som disse allerede er fremkommet i 1 møde mellem forvaltningen og Tommy Sloth og 2 møder, med udvalgsformand og forvaltning, samt de skriftlige svar vi har modtaget fra forvaltningen.

Så omkring dette punkt har vi ikke behov for yderligere orientering omkring kommunens synspunkter.

Vi kan ikke se, at der skulle være noget nyt at fremføre, men det kan jo tænkes at der er noget der ikke allerede er kommet frem.

4. Samarbejdsmuligheder fremadrettet.

Vi hverken kan eller vil samarbejde med mennesker, der direkte adspurgte, mod bedre vidende, misbruger deres magtposition ved at tale usandhed og forsøger at skjule og fortie sandheden. Samtidig med at de i disse forbindelser, fordrejer tingene ved at beskylde os for at skabe utryghed, når vi vedholdende har søgt sandheden.

5. Mulighed for møder på institutionen mellem områdets beboere og institutionens beboere.

Der er op til forvaltningen om man vil invitere til sådanne møder. Lad os gøre vor holdning klar: Vi vil ikke medvirke til, at man besøger domsanbragte for, at vi kan lære hinanden at kende og bedre forstå og acceptere deres adfærd i dagligdagen. Vi kan slet ikke anbefale at børn gør det. Det vil kunne gøre betydelig mere skade end gavn og skræmme børnene. Problemet er at kommunen har valgt at anbringe handicappede (som der ikke er problemer med - og som vi ikke behøver at møde) og domsanbragte sammen. En efter vor opfattelse meget uheldig konstellation. Man lader da heller ikke børn besøge de indsatte i fængslerne.

6. Sagens kernepunkter.

Vi vil meget gerne have at vide, hvad der er årsagen til, at kommunen ikke er sindet, at give os en skriftlig garanti.

Vi vil også gerne vide, hvad Servicedirektøren har at sige til, at handicapchefen og medarbejdere i dennes forvaltning - mod bedre vidende misinformerer os borgere, som har deltaget i dialogmøderne om institutionen Halsebyvænget.

Vi vil også meget gerne have en orientering om, hvilken sikkerhed kommunen kan eller vil give os i forhold til de kriminelle domsanbragte, som har begået personfarlig kriminalitet, og som personalet - efter reglerne for de domsanbragte - ikke kan eller må holde tilbage, når de forlader institutionen på egen hånd.

Vi vil også gerne have at vide hvilke forholdsregler der er taget for, at de domsanbragte ikke som rollemøder påvirker de handicappede og forleder disse til kriminalitet, samt hvilke forholdsregler der er truffet for, at de handicappede ikke bliver udsat for overlast fra de domsanbragtes side.

Vi vil også gerne orienteres om, hvorfor der ikke blev offentligt indkaldt til orienteringsmøderne.

7. Eventuelt.

Mødet påbegyndt kl. 13.05 og afsluttet kl. 14.15

Det skal indledningsvis påpeges, at det ikke muligt at lave et referat der følger ovenstående dagsorden. Dette skyldes, at denne ikke blive fulgt, men at vi springer mellem punkterne.

Ad 1: Som referent Niels Levinsen, Slagelse kommune. **Vi gjorde opmærksom på, at vi udarbejdede vort eget referat fra mødet.** Servicedirektør Lars Hansen (**LH**), Slagelse kommune. Gerry Madsen (**GM**) og Tommy Sloth (**TS**) begge Gl. Halseby og medlemmer af Tårnberg Grundejerforening samt Poul Otto Seidel (**POS**), formand for Tårnberg Grundejerforening.

Ad 2 og 3: LH indledte med at oplyse, at der havde været en del skriverier frem og tilbage om byggeriet på Halsebyvænget om formalia og ikke formalia. Hvad gør vi for at komme videre herfra? Hvad er det for en vej der skal gås for at I kan blive trygge, men også så kommunen kan løse de opgaver, som den skal?

POS svarer hertil, at vi mener vi er blevet ført bag lyset af kommunens embedsmænd og redegør for det forløb, der har ført til, at vi har reageret som vi gør: **Der havde været anbragt en person som var dømt for mordbrand og som senere gentog sin kriminalitet.**

LH spørger hvad vi gerne vil opnå.

POS svarer, at **vort mål** er meget enkelt. Vi ønsker at borgmester Lis Tribler på byrådets vegne giver os **en garanti** eller blot **et løfte** om, **at der på institutionen ikke anbringes personer, der har begået personfarlig kriminalitet og som er dømt herfor - af en sådan karakter at de kan udgøre en sikkerhedsrisiko for områdets beboere.**

Vi kan kun tolke det sådan, at når man ikke vil give et sådant løfte til os - så når vi til den slutning, at der vil blive anbragt personer, der kan udgøre en sikkerhedsrisiko for områdets beboere, som ikke kun er beboerne i Gl. Halseby, men også 312 børn på skolen for 0. til 10. klasse og alle idrætsudøverne i Tårnberg Hallen og alle øvrige beboere i området.

Det er omkring 400 personer, der har fået en dom til anbringelse – halvdelen af disse har begået personfarlig kriminalitet. Der findes kun én institution i Danmark med en kapacitet på 66 sikrede pladser. Det betyder, at der må være personer, som skulle have været anbragt på en sikret lukket institution, **men som alligevel anbringes i åbne institutioner.**

Vi får en bestyrket mistanke om, da der er masser af penge at tjene og masser af arbejdspladser i, at alligevel at modtage personer, der skulle have været anbragt på en lukket institution - kan der være et politisk ønske om, at tjene penge på det her. Kommunerne betaler omkring 2,5 til 5 millioner kroner for en plads årligt. Vi ved godt, at der er regler for anbringelsen og et visitationsudvalg og så videre, men i sidste ende er det **kommunens byråd**, der skal sikre at reglerne overholdes eller om man **skal fire på vurderingen**. Det kan godt være, at det ikke er sådan det forholder sig, men så skulle der bestemt ikke være noget problem i at borgmesteren giver os et løfte.

Hvis borgmesteren skrev til os og sagde: **"Jeg kan på byrådets møde love Jer, at kommunen vil overholde gældende regler på området. Vi vil som ansvarlige påse, at der ikke bliver anbragt personer på institutionen, der kan udgøre en sikkerhedsrisiko for omgivelserne. Der har været en**

enkelt episode, hvor man har vurderet forkert. Det er uheldigt, men det er et enkeltstående tilfælde. Vi har tiltro til at vort faglige personale på dette område kan vurdere korrekt og vi vil indskærpe, at reglerne overholdes." Ja, så ville vi være tilfredse.

TS supplerer vort synspunkt og understreger at man aldrig har fået en beboerorientering om, at der skulle anbringes domsanbragte. Fra begyndelsen i 1989 har man alene oplyst, at der skulle anbringes børn og unge fra Andersvænge på institutionen – ikke et ord om domsanbragte. Hele forløbet her viser, at kommunen (dengang Korsør kommune) har fortielt, at der også skulle være domsanbragte på institutionen. Vestsjællands Amt ønskede dengang, at der blev bygget en institution også til domsanbragte og man kunne drage nytte af en **personalemæssig besparelse ved at anbringe domsanbragte sammen med handicappede**. Amtet understregede, at institutionen ikke skulle placeres i et **bebygget område**. Dette fremgår af sagens akter.

Det er den almindelige opfattelse i hele området, at der er personer anbragt på institutionen der har begået personfarlig kriminalitet.

TS giver udtryk for, at disse personer burde **anbringes et andet sted** og ikke så tæt på et beboet område. Mulighederne for at gribe ind over for disse personer er lovreguleret og er særdeles begrænsede. Det er en åben institution og de domsanbragte kan frit bevæge sig ud og ind af institutionen.

LH ønsker at korrigere vort synspunkt. For det første er der et faguddannet personale, der har ekspertise i at omgås de domsanbragte. De har også mulighed for at gribe ind. Når blot det bliver **indberettet bagefter. De er ikke magtesløse**. Der er ikke tale om "løstgående missiler".

Slagelse kommune er ved Gud en **salgskommune** og vi har omkring **1.500 arbejdspladser** bundet i disse institutioner, men vi har spidskompetence på det her område. **Institutionen bliver ikke udbygget fordi vi skal sælge pladser**. Vi har inden for den almindelige forsyning en del nedslidte institutionspladser og det er på dette område vi ønsker at **opgradere til noget mere nutidigt**. Vi skal ikke være en magnet for domsanbragte. Når rammen er sat til 12 domsanbragte så betyder dette jo ikke, **at der skal være 12**.

LH understreger at der **ikke er evidens for at domsanbragte påvirker ikke domsanbragte på en uheldig måde**. Hvis vi kan bevise dette vil han som direktør for området bøje sig.

Vi fastholder at der er fagligt belæg for vort synspunkt. TS oplyser at der er lavet en ph.d. på dette spørgsmål og socialpædagogernes fagforeningsformand har også givet udtryk for at det er en dårlig idé. Det samme giver socialpædagoger der har deres daglige arbejde på disse institutioner med sammenblandet klientel givet udtryk for, når man taler med dem.

Endvidere er klientellet blevet farligere fordi der nu dømmes til domsanbringelse for personer, der har en langt højere IQ end tidligere, de er "blevet langt dygtigere". Vi ved at der er og har været pædofile anbragt på institutionen. LH svarer hertil at **det ikke er tilfældet**. TS svarer hertil, at han igen vil opsøge sine kilder.

GM svarer at han bestemt ikke føler sig tryk. Han har ikke forstand på det her, men denne snak gør ham ikke mere tryk. **Disse forsikringer hjælper ham ikke**. Han ser det sådan, at personer der er dømt for personfarlig kriminalitet udgør en sikkerhedsrisiko. **Det kan man ikke snakke sig udenom**. LH svarer hertil som en konklusion: **"Mit bud er: Jeg vil meget gerne være med til, at der en løbende dialog og jeg vil meget gerne være med til at formulere som kommune, hvad vi kan gøre som kommune for at give Jer så meget sikkerhed som muligt og jeg vil også gerne skitsere hvilke rammer der er."**

Ad 6: Herefter drøftede vi udvalgsformanden og personalets fortielse og bagatellisering af problemstillingen og direkte løgn overfor os.

POS spurgte LH om han havde spurgt sit embedsapparat og fremstillingen omkring sammenligningen med et cykeltyveri var korrekt og hvorfor han forsvarede personalet.

LH svarede, at **han havde spurgt dem** og at de sagde, at **det med sammenligningen med cykeltyveri var taget ud af en sammenhæng**.

TS og GM og POS **reagerede voldsomt herimod**. Vi sagde til LH at vi havde det på bånd og om han ville høre båndet. Det havde han ikke lyst til.

LH forklarede os, at kommunen ikke som myndighed kunne udstede garantier. Det kan man som kommune ikke gøre. POS indvendte herimod, at man så kunne anvende en anden formulering som eksempelvis: ”vi lover”, ”vi bestræber os på”, ”vi følger området og kontrollerer om lovgivningen og reglerne for anbringelse overholdes” og så videre. LH svarede hertil: **”Vi kan sagtens beskrive hvad er det vi vil gøre og hvordan vi vil bestræbe os på, at håndhæve disse her ting. Jeg vil gerne give Jer et tilsagn om hvad vi vil gøre for at sikre Jer og derved vil I også have mulighed for at gå i dialog med os, hvis der er ting I ønsker skærpet. Vi ønsker dialog og vi kan gøre rigtig mange ting, hvis vi ved hvad der er folk gerne vil have. Skal vi gøre det her til en løbende dialog så I kan komme i kontakt med os.”**

GM konklurede at kommunen med andre ord mente, at det var det helt rigtige sted at anbringe en sådan institution. Det er den rigtige placering - i forhold til beboelse og de mennesker der har deres dagligdag herude – det er kommunens opfatelse.

GM erindrede sig formuleringen i Vestsjællands Amts skrivelse i sin tid om, at det ikke skulle være i nærheden af beboelse. Jeg ved godt, at man siger at et beboet område er når der bor mere end 200 personer, men så ved jeg ikke om skolebørn og idrætsudøvere tæller med. Derfor er mit spørgsmål: **Hvorfor overvejer man ikke en anden placering? Kunne det ikke på sigt være en mulighed at finde en anden placering?** Nu ved jeg godt, at nu har I valgt denne placering. Det var det nemmeste. Den var lige til at køre ind i garagen. Jeg kan godt se, at det er nemt, men er det det rigtige at gøre? Hvad nu hvor der er fire – hvad når der er 8 og når der 12?

Risikoen for at der går noget galt må da være stigende. Jeg har en pige på elleve og en dreng på tretten og så har jeg også mig selv at være bekymret for. Kunne man ikke tænke i nogle andre baner, for at give os noget tryk tilbage?

LH svarer hertil: **Det er således at dommeren og retspsykiatrikeren og det faglige personale vurderer hver enkelt person, der skal anbringes. Hvem kan være hvor og passer de ind i forhold til stedets øvrige beboere. Kan man indgå i det fællesskab der er. Jeg må naturligvis ud fra en logisk betragtning medgive, at der er forskel på om der er fire eller tolv, men jeg har så tillid til, at de fagpersoner der sidder og vurderer, kan vurdere korrekt og institutionen har mulighed for at sige fra. Så der er nogle mekanismer i det her som regulerer det.**

POS spørger LH om han kan indestå for, at det ikke i sidste instans bliver en politisk afgørelse og ikke en faglig. Dette ud fra den betragtning at man selvfølgelig vil og skal udnytte institutionen og de indtjeningsmuligheder den kan give. Især når social- og psykiatiområdet er et økonomisk udgiftstungt område, der bliver vel betalt for opholdet (de domsanbragte grønlandere er vel en indtægtskilde).

LH svarer hertil, at det kan vi følge i kommunens kompetenceplaner. **Byrådet har ingen indflydelse på hvem der skal anbringes på institutionen.** Vi har kun planer om at anbringe 4 domsanbragte som nu, men det er naturligvis sådan at rammerne til 12 er der.

GM kommenter: hvorfor er spørgsmålet så ømtåleligt for Jer. Vi har jo ikke fået reel information gennem de sidste 20 år. Nu siger I, at vi skal have et samarbejde. Det er nu ikke meget samarbejde vi har haft gennem 20 år. Jeg kan jo håbe på, at det bliver godt, men jeg er skeptisk. Vi har heller ikke fået noget på informationsmøderne. Der har været fuldstændig dødt i pipelinen. Det er bare noget man siger.

LH svarer: Vores handicapchef siger, at nu vil vi gøre noget godt for 24 beboere. Det er en institution som er særdeles velkørende. Vi er glade for den alle mand. Vi tror at gør noget rigtigt godt nu. Men så møder vi det her. Det får systemet til at sige klaps – vi troede det var en god ting vi havde i hånden, så vi må forholde os til det I fremfører.

Ad 6: POS spørger LH om han ikke se hvor kæden springer af.

Jo siger LH jeg kan se flere steder hvor kæden springer.

POS forklarer, at det ikke var grundejerforeningens indstilling at være imod det her. Tværtimod ville vi I bestyrelsen og medlemmerne på to på efter hinanden følgende generalforsamlinger ikke foretage os noget i sagen. Det var vor bestemte opfattelse, at disse mennesker også skulle have et sted at være og en dagligdag. Det var vort bestemte udgangspunkt. Men da vi så får besked om, at der faktisk har været en domsanbragt dømt for mordbrand og som igen går i gang med samme personfarlige kriminalitet, så ændrer vi indstilling. Vi siger til os selv: **Står de og lyver os lige op i vores åbne ansigt.** Selvfølgelig ved de hvad der er sket derude. Det er ikke på niveau med et cykeltyveri.

Den springer også af ved, at man ikke indkalder **områdets beboere til dette møde officielt i kommunens ugeannoncer.** Vi finder ud af det ved en tilfældighed. Jeg har talt med den nye inspektør

på Tårnberg skole og skoleudvalgsformanden og idrætsforeningen. De har intet hørt om informationsmøderne. Det har øvrige beboere bortset fra de ganske få i Gl. Halseby heller ikke.

Da vi i anden omgang samlede underskrifter ind til vor anden henvendelse kom der medlemmer fra vor forening til mig og sagde: **I skal samle underskrifter ind i hele Tårnberg området. Det her berører os alle.** Det gjorde vi nu ikke. Jeg føler mig stadig på ingen måde overbevist om, at der ikke en dag kommer personer derud, der har begået personfarlig kriminalitet. Tænk dig hvis der en dag er en der bliver voldtaget eller myrdet LH.

Vi har også undret os over hvorfor man **absolut skulle klaske den nye institution lige op i baghaverne til beboerne i Gl. Halseby og med fælles adgang til gadekæret i byen.** I forhold til den eksisterende lokalplan ville man gerne have et grønt område som en afgrænsning til Gl. Halseby. Nu har man trods vore indvendinger bygget lige op til. Vort udgangspunkt har været at beboerne på institutionen har lige så meget ret til at færdes i området som alle andre. Vi skal ikke have noget jerntæppe i form af et berberishegn til Gl. Halseby. **Men man har ikke tænkt sig om.** Jeg ville aldrig have lavet adgang direkte til gadekæret.

GM og TS griber ind og korrigerer med, at det skulle man vist også været gået bort fra. Men man har da gravet helt ind i højen for at få plads, så man kan komme tæt på landsbyen. Det var et sted, hvor vi kunne have fået lidt, men vi fik bare ikke noget, selv om man siger at vi har fået noget. Vi kan bare ikke se det, siger GM. Vi har følt at vi er gået lige så tomhændede bort, som da vi kom til møderne. Der var en modvilje. Vi skulle bare ikke have noget.

Ad 4: POS mener at have et forslag så vi kan komme videre: Jeg vil foreslå, at du LH som den øverste for det her område. LH protesterer og siger at det er Poul Bjergved, men må acceptere at det er ham der er chef for området da han er Pouls chef. POS fortsætter: Jeg kunne godt forestille mig, **at du holdt et møde for hele områdets beboere og tog dem med du ville.** Det kunne måske være en måde at komme videre på. Du kunne jo så fortælle dem det, du har fortalt os. Det er ikke noget jeg har afklaret med TS og GM. Hvad siger i til det?

TS siger at det ikke er noget han kan vurdere lige her og nu. Er det fordi der vil komme for meget konfrontation? De ting der har været fremme vil jo komme op igen. Min løsning er den siger TS, at borgmesteren og LH ønsker et samarbejde, **kunne man ikke genoverveje situationen og få de mennesker anbragt et andet sted?**

TS konkluderer endvidere, at man i hele forløbet er blevet misinformeret og ført bag lyset. Vi fik at vide, at der skulle være børn på institutionen. Der har aldrig nogensinde været et barn. Det er først nu der siges officielt, at der skal være domsanbragte. Jeg kan ikke forstå, at man ikke laver en ny lokalplan, når der skal være domsanbragte. Jeg kan simpelthen ikke begribe det.

LH siger at hans tilgang har været den, at komme i dialog med de mest kritiske og det er os, der sidder her nu. Det kan godt være, **at der skal være et borgermøde.** Vi vil skrive til Jer og sige hvad der er for nogle ting vi har og mekanismer der er i det, for at I kan være så trygge som muligt. Men også et fremadrettet perspektiv så det ikke bliver sådan, at nu har der været afholdt informationsmøder og så stopper al kommunikation. Vi vil hellere høre de kritiske synspunkter undervejs, så vi kan rette så meget til som overhovedet muligt. Vi vil også gerne have at vi har en løbende dialog omkring hvilke hensyn i det daglige og hvilke overvejelser institutionslederen gør sig omkring hvem der skal anbringes og hvilke præmisser der bliver lagt ind og om det skal være domsanbragte eller ikke-domsanbragte, når hun siger ja til at tage den næste, der skal anbringes derude.

Ad. 5: POS er med på at der to aspekter i det her. Dels skal man resocialisere folk, men man skal også tage generalpræventive hensyn.

POS, TS og GM fortæller om de erfaringer de har gjort med beboerne (refereres ikke her – men ud fra de erfaringer POS, GM og TS har så er sagen ikke så enkel, som man gerne vil fremstille den. For det første har vi overvejet om beboerne i området skulle lære institutionens beboere at kende, for at få blødt op på tingene. Vor holdning er soleklar: Vi skal på ingen måde have børn til at besøge institutionen og det gælder også voksne.

De domsanbragte reagerer impulsivt og alene efter egne behov og ønsker. Vi tror ikke på, at man kan få en sådan indflydelse på de domsanbragte gennem et institutionsophold, at de bliver resocialiseret og ikke i fremtiden begår kriminalitet).

LH giver udtryk for, **at den bedste tryghed vi har, er personalets ekspertise.**

POS nævner, at han fra et medlem, der har været ansat derude har erfaret, at man tidligere havde en psykolog ansat. Den ekspertise har man lige sparet væk.

Ad 7: LH siger afsluttende, **at man gerne stiller op til en åben dør og at man bekræfter det vi har talt om og hvordan vi kommer videre.**

POS orienterer LH om, at man for at spille med åbne kort har drøftet hvordan vi kommer videre. Det vil sige henvendelse til pressen, ombudsmanden, statsforvaltningen, Justitsministeren og Socialministeren. Vi er ikke nået til nogen endelig løsning, men det er givet at vi vil gå videre for at nå vort mål.

LH svarer hertil, at det er vi i vor gode demokratiske ret til at gøre.

POS mener at kommunen **skal finde en anden stil i den her sag ellers får vi ikke beroliget beboerne**. Man skal spille åbent ud og hvis man ikke kan bruge udtrykket garanti, så kan man da omskrive det til vi lover, vi bestræber os på og så fortælle at man ikke har været helt åben i sin kommunikation og sin information.

... således opfattet. Referatet er udarbejdet på grundlag af en digital optagelse af mødet. Vi har ikke mulighed for at lave referat på anden måde, når vi alle tre selv er deltagere i mødet.

Kommunens referent Niels Levinsen har i en telefonsamtale på Slagelse kommunes vegne godkendt vort referat og har alene et ønske om, at vi skriver at referatet er udarbejdet på grundlag af en optagelse af mødet. Det være hermed gjort. Han har også et ønske om, at vi skal skrive i referatet at der er på grundlag af en skjult optagelse. Det er vi ikke enige i. Vi gjorde det klart ved mødets start og ved dettes afslutning, at vi selv lavede et referat. Hvilket hjælpemiddel vi har brugt hertil er sagen uvedkommende. Vi kunne også have stenograferet hele mødet.

Med venlig hilsen

Tommy Sloth, Gerry Madsen og
Tårnborgh Grundejerforening og Lokalråd
Formand, Poul Otto Seidel, Rødhøjvej 30, Svenstrup